

10 e Kamer
0260
148/03
VAN HET PARKET
96568
VAN HET ARREST

17 februari 2006

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

PRO JUSTITIA
Beroep in cassatie
door
dd. 6 januari 2006
Beroep op de 24.06.06.

not. 66.L1.101474/02/26 van het Openbaar Ministerie tegen:

Nr. , voorheen
tandtechnicus, thans postbediende, geboren
voorheen wonende te thans te

Beklaagd van: te

Bij inbreuk op de art. 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 de bij art. 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 november 2000 tot en met 7 februari 2002 het omvormen van een bestaande veldschuur tot paardenboxen

B. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 1 november 2000 tot en met 7 februari 2002 (plaatsen constructie) tot en met de dag der dagvaarding :

de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 8 januari 2003, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Veroordeelt de beklaagde wegens de feiten A+B samen tot een geldboete van € 100, met 40 opdecimen verhoogd (=x 5), € 500 bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet¹ bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand.

Beveelt op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur de plaats in de vorige staat te herstellen met name het afbreken van de stal en de betonplaat en het verwijderen van alle puin en afval op het terrein binnen een termijn van ZES MAAND vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de stedenbouwkundig inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen in de uitvoering ervan van rechtswege kunnen voorzien, overeenkomstig art. 153 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt voor recht dat op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur door beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 74,37 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten deze begroot op: € 123,72.

Legt bovendien aan de veroordeelde een vergoeding op van € 25;

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van € 10, met 40 opdecimen verhoogd, € 50 bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagde eenmaal deze som;

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 20 januari 2003 door de beklaagde tegen alle schikkingen.
- 22 januari 2003 door het Openbaar Ministerie tegen de beklaagde.

*

*

*

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester
, advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van
advocaat-generaal.

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. De telastleggingen dienen te worden verbeterd als volgt:

- telastlegging A:

vervanging van de woorden "het omvormen van een bestaande veldschuur tot paardenboxen" door "het verbouwen van een veldschuur tot een paardenstal",

- telastlegging B: vervanging van de woorden "...de dag der dagvaarding: de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie..." door "23 oktober 2002: de onder A omschreven wederrechtelijke toestand".

Van deze aanpassingen werd aan de beklaagde kennis gegeven. De beklaagde heeft zijn verdediging hieraan aangepast.

Elke aldus verbeterde telastlegging heeft betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt.

3.1. De te last gelegde feiten maken een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, thans strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002), 19 juli 2002 (B.S. 26 oktober 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S.29 januari 2004), hierna genoemd DORO.

3.2. Het artikel 146, 3° lid van het DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van instandhouden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het sub B te last gelegde misdrijf van in stand houden is nog strafbaar. De handelingen en werken zijn immers te beschouwen als gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO. De stal, die een geheel uitmaakt, is voor het wezenlijke deel gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dit is een agrarisch gebied met bijzondere waarde. Het feit dat een van het geheel onafscheidelijk zeer klein (14,40 m² op 118,08m²) en op zichzelf niet bestaanbaar deel gelegen is in woongebied staat niet aan deze vaststelling in de weg.

4. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof zijn de telastleggingen, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en hiervoor onder 2 verbeterd, lastens de beklaagde bewezen.

5. De feiten die aan de onderscheiden telastleggingen ten grondslag liggen zijn in hoofde van de beklaagde de uiting van éénzelfde strafbare gedraging en maken slechts één misdrijf uit.

De beklaagde heeft een oude quasi vervallen veldschuur grondig verbouwd tot een zo goed als nieuwe paardenstal, hoofdzakelijk bestaande uit acht paardenboxen, zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning. Niettegenstaande een regularisatievergunning werd geweigerd heeft hij geen einde gesteld aan de wederrechtelijke toestand. Hij heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en geruime tijd, meer bepaald in de periode vermeld in de bewezen verklaarde telastlegging B, in stand gehouden.

Het belang van de gemeenschap, in het bijzonder van de bewoners uit de onmiddellijke omgeving, bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij al die tijd totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijk belang.

Slechts een omvangrijker geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom een passende bestraffing, van aard hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de wettelijke voorschriften ter zake dient te houden.

De beklaagde pleegde het misdrijf deels vóór, deels na 1 januari 2002 en vóór 1 maart 2004 zodat de geldboete, uitgedrukt in euro, dient te worden verhoogd met 40 opdecimen.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

6. Het door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderd herstel van de plaats in de vorige toestand (stukken 20 tot en met 23) is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen en legt aan de beklaagde geen onverantwoord hoge lasten op.

De vordering is gesteund op de niet betwiste vaststelling dat het goed voor het overgrote deel gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dat het in strijd met de gewestplanbestemming geen deel uitmaakt van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf. Bovendien steunt de vordering op het onesthetisch uitzicht.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het staat niet aan het Hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

7. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de vorige toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het talmen van de beklaagde in de periode vermeld in de bewezen verklaarde telastlegging B om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde om hiertoe zelf over te gaan.

Bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek kan wel nog een termijn van drie maanden worden verleend waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen door de eerste rechter en hiervoor aangehaald en de artikelen:

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken. 190, 210, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,

beslissend met eenparige stemmen,

ontvangt de beroepen en er ten gronde over oordelend:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastleggingen zoals hiervoor onder 2 vermeld,

veroordeelt de beklaagde voor de verbeterde telastleggingen A en B samen tot een geldboete van € 300, vermeerderd met 40 opdecimen en gebracht op € 1 500 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

beveelt aan de beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te gekend ten kadaster

, in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de paardenstal van 9,60 m op 12,30 m binnen een termijn van 9 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van _____ van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 25 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van (negen maanden + drie maanden =) twaalf maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gemaakt, deze aan de zijde van het Openbaar Ministerie bepaald op € 129,61 in eerste aanleg en op € 62,49 in beroep.

Kosten:

Afschriften:	14,25
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	12,56

56,81

+ 10 % : 5,68

Totaal :€ 62,49

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **17 februari 2006**.

Aanwezig :

I, kamervoorzitter,

I, raadsheer,

I, raadsheer,

; advocaat-generaal,

, griffier.